

vilde kunne være borte. Men Grunden, hvorfor man skulde paalægge Kommunen Erstatning, maatte jo, saavidt jeg kan slutte mig dertil, efter den ærede Forslagsstiller's Tanke enten ligge deri, at han henførte Ansvar for Politiets Organisation til Kommunen, eller at han henførte Ansvar for, hvad et eller flere enkelte Medlemmer af Kommunesamfundet gjorde, til hele Kommunen; men i første Henseende, med Hensyn til Politiets Organisation, maa det bemærkes, at dette jo efter vore nuværende Forhold slet ikke er en kommunal Organisation, men en fuldkommen Statsorganisation, thi det, at Kommunen lønner nogle af Politiets underordnede Betjente, forandrer slet ikke Sagen. Politiets Styrelse ligger fuldstændig i Statens Haand og forvoldes der altsaa Skade ved Mangel paa den fornødne Ohygtighed hos Politiet, er det Staten, man maatte holde sig til, for at faae Erstatning, men ikke til Kommunen. Derfor Tanken derimod er den, at det er Kommunen, der skal staae til Ansvar for den Skade, som enkelte Samfundsmedlemmer gjøre sig skyldige i, da forekommer det mig heller ikke, at den Betragtning paa nogen Maade kan holde Stik; thi den første Betingelse for at paalægge Nogen Ansvar er den, at Bedkommende har havt Evne til at forhindre den Forseelse, for hvilken man vil paalægge ham Ansvar. Men saaledes, som det er opstillet her i Lovforslaget, vilde ikke blot alle de, som boe i Nærheden af det Sted, hvor Sammenrøttelsen finder Sted, og som ikke træde ud for at forhindre Følgerne af et saadant Dpløb, kunne komme til at tage Deel i Erstatningen, men ogsaa alle de, som begive sig til Dpløbet eller Sammenrøttelsen for at afværge, at der skeer nogen Molest paa Gienbale, skulle tage Deel i Udredelsen af Erstatningen. Den ærede Forslagsstiller ryster paa Hovedet, men naar de ærede Medlemmer vilde eftersee § 10 i Lovforslaget, saa vilde de finde, at der staaer: „herunder er indbefattet alle dem, der have deeltaget i og frivillig været tilstede ved Sammenrøttelsen eller Dpløbet“; men dette kan ikke forståes anderledes, end at alle de maae medregnes, der ere tilstede for at forhindre Dpløbet (Tjernerne: Nei, de ere under Befaling!). Jeg vil blot endnu gjøre opmærksom paa den mærkværdige Sammen-

blanding, der i Lovforslaget finder Sted mellem Dvrighedens Myndighed og Domstolenes Myndighed, en Sammenblanding, som forekommer mig ikke alene at være fuldstændig principstridig, men ogsaa virkelig meget at ligne den tyrkiske Juslits.

Hvad enten det er Kommunen eller den, der har afstedkommet Skaden, som skal erstatte den, forekommer det mig absolut uødbendigt, at det bliver et Spørgsmaal, der maa finde sin Afgjørelse ved Domstolene, hvorvidt det Tilfælde, som foreligger, er af en saadan Natur, at Loven kan komme til Anvendelse, samt tillige, hvorledes de Forhold ere bestafne, der forsøge eller forhindrer Erstatningens Størrelse. Efter vor hele Retssopfattelse og vore Samfundsforhold vilde det være aldeles utaaleligt, at Dvrigheden saaledes summarisk skulde undersøge Sagen og, som der staaer, naar der ingen Penge er i Kassen, saa ligne, hvad der skal bidrages, paa Beboerne i Kommunen og indbringe Betsbet, og saa faaer Bedkommende sin Skadeserstatning; men hvorledes den uhyggelige Kommune igjen skal komme til sin Ret, er stillet hen som noget Uvæsentligt. Det forekommer mig, som sagt, tvivlsomt, hvorvidt der egentlig er nogen stor Anledning til her i Landet at give en Lov angaaende dette Forhold; men bør der gives en Lov derom og finder den høitærede Juslitsminister sig foranlediget til at fremkomme med et Lovforslag i den Retning, saa er det idetmindste min indstændige Bøggjæring og min inderste Overbeviisning, at man paa ingen Maade bør lægge enten den principale eller den subsidiaire Erstatningspligt paa Kommunen.

C. Nimestad: Ja, efter den klare og efter min Mening udtømmende Gjendrivelse, som den høitagtede Juslitsminister lod blive Grundtanken i dette Forslag tildeel, havde jeg ikke troet, at det vilde være nødvendigt for mig eller nogen Anden at tage Ordet i denne Sag, og jeg skulde heller ikke have gjort det, hvis der ikke, hvad der har forbauset mig, var fra en enkelt Side fremkommet en Understøttelse af Forslaget, nemlig fra den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Feddelsen). Det har, som sagt, forundret mig meget, at han har understøttet Tanken i dette Forslag,